

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817206537
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8817206537.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Jozefa Angeloviča v právnej veci žalobcu: N. Q., Y.. X.X.XXXX, E. N. XX, právne zastúpený: JUDr. Zuzana Adamová Tomková, advokátka so sídlom vo Vranove nad Topľou, Boženy Nemcovej 1, IČO: 50569465, proti žalovaným: 1/ N. Q., Y.. X.X.XXXX, E. G. XXXX/XX, I. - Y. Š., 2/ A. F., B.. Q., Y.. X.X.XXXX, E. L. XXX/X, S., 3/ K. Q., Y.. XX.X.XXXX, E. X. XXXX/XXX, I. - Y. Š., o určenie nehnuteľnosti do dedičstva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/3/2017-128 zo dňa 6.11.2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Ruší rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu zamietol a vyslovil, že žalovaní v 1/ až 3/ rade nemajú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 26.6.2017 žalobca voči trom označeným žalovaným navrhol súdu, aby určil, že nehnuteľnosti, a to pozemky zapísané na LV č. XXX, XXX, XXX pre k. ú. N., v podieloch, v ktorých podľa katastrálnej evidencie patria žalovaným, patria do dedičstva po neb. N. Q., Y.. XX.X.XXXX A. P. Z. XX.XX.XXXX.

3. Žalobu odôvodnil tým, že notárska zápisnica - osvedčenie o vydržaní č. Y. XXXXX/XXXX, č. sp. P. XXXX/XX-XX/XX Notárskeho úradu K.. G. Č., I., na základe ktorej mali vydržaním žalovaní 1/ - 3/ podiely na predmetných pozemkoch získať, je neplatná pre nesplnenie podmienok zákona pre vydržanie (neužívali ich nepretržite najmenej 10 rokov, nehospodárili na nich oni, ani ich právni predchodcovia - ich rodičia). Naopak, K. Q., ktorému tieto pozemky pôvodne patrili, odišiel v roku 1948 do R.. Pred odchodom sa dohodol s otcom žalobcu, N. Q., Y.. XX.X.XXXX A. P. Z. XX.XX.XXXX, že mu tieto pozemky zanecháva formou daru. Tieto nehnuteľnosti užíval otec žalobcu od roku 1948 až do založenia JRD v roku 1974. Nerušene na nich hospodáril, platil za ne vtedy určenú poľnohospodársku daň a odvádzal stanovené kontingenty. Založením JRD prešlo užívanie uvedených nehnuteľnosti na JRD a po jeho likvidácii v roku 2003 ich užíva súkromný podnikateľ na základe nájomných zmlúv. Na základe uvedeného navrhol súdu, aby predmetné pozemky určil do dedičstva po jeho otcovi N. Q., Y.. XXXX A. P. XXXX.

4. Súd prvej inštancie podotkol, že žaloba nebola formulovaná celkom zreteľne a zrozumiteľne, ale na pojednávaní žalobca vysvetlil, čo žaluje tak, ako je to popísané.

5. K žalobe sa svojimi podaniami s identickým obsahom vyjadrili všetci traja žalovaní: popreli nárok žalobcu. Uviedli, že v roku 1948 daroval neb. K. Q., Y.. X.XX.XXXX, ornú pôdu svojmu bratovi K. Q., Y.. XX.X.XXXX. Nakoľko toto darovanie neprebehlo cez notára, vlastníkom naďalej zostal K. Q., ktorý pôdu už neobrábal, pretože vycestoval do zahraničia - R., kde zostal bývať natrvalo. Túto pôdu obrábal otec K.

- čiže A. Q., kde pracovali oni všetci. V roku 1967 dedo - čiže otec K. a K. Q. umrel, dedičské konanie opäť neprebehlo a pôda zostala stále na mene K. Q.. Tieto pozemky sa už neobrábali, zostali pasienkami. Nie je pravda, ako uvádza žalobca, že ich žalobca obrábal a jeho rodina za výnosy z nich platila kontingenty. On bol v tom čase maloletý, čiže ani nepracoval, ani si nemôže nič pamätať. Asi v roku 1970 prešla táto pôda do JRD - B.. Žalobca uvádza svedkov, ktorí môžu potvrdiť, že oni na tejto pôde pracovali, čo sa nezakladá na pravde, pretože niektorí ani z obce N. nepochádzajú, nebývajú tam, niektorí boli maloletí, niektorí ešte neboli ani narodení, takže ich písomné prehlásenie je zavádzajúce. Texty sú písané jedným písmom, čiže písal ich sám žalobca. V žalobe je uvedené, že tieto pozemky mali byť predmetom dedenia. Keďže neprebehlo dedičské konanie po K. Q. odídenom do R. (1918), spomínané pozemky zdedili po smrti otca K.Á. jeho deti A. C. B.. Q., N. a K. Q., žijúci v tom čase v R.. V roku 2014 sa títo súrodenci dohodli a spomínané pozemky darovali N. Q. s tým, že sa majú podeliť oni, súrodenci N., K. A. A., deti K. Q.. Na základe doložených dokladov - prehlásení z R., overených Vělvyslanectvom Slovenskej republiky, prebehlo osvedčenie u notára o nadobudnutom majetku pre žalovaných. Kanadskí súrodenci darovali zeme im, preto žalobca nemá právo toto rozhodnutie spochybňovať. Namietli aj oslobodenie žalobcu od súdnych poplatkov z dôvodu, že vlastní majetok, ktorý by mu postačoval na zaplatenie súdneho poplatku.

6. Aplikujúc ustanovenia § 77 ods. 1, 2, 3, § 78 ods. 1, 2 CSP okresný súd uviedol, že žalobca v konaní vystupoval sám. Na pojednávaní ale deklaroval, že do okruhu dedičov po neb. N. Q., Y. XX.X.XXXX a P. Z. XX.XX.XXXX, do dedičstva po ktorom navrhuje sporné nehnuteľnosti určiť, patria aj jeho súrodenci, a to J. F., B.. Q., G. Q., N. J., B.. Q., A. R., B.. Q., L. Š., B.. Q. a dedičia po jeho neb. sestre N. Z., B.. Q. - jej manžel H. Z. a ich 4 deti. Toto potvrdili i žalovaní, ktorí sú so žalobcom i uvedenými osobami v príbuzenskom vzťahu.

7. O nútené procesné spoločenstvo ide vtedy, keď hmotno-právna vecná legitímácia svedčí v spore viacerým subjektom, a teda, ak je z hľadiska hmotného práva potrebné a nevyhnutné, aby žalobu uplatnilo viacero subjektov spoločne, alebo ak je pre úspech v spore nevyhnutné žalovať viacero subjektov.

8. Pre úplnosť okresný súd dodáva, že citovaná rozhodovacia prax súdu pochádza ešte z doby účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, a to § 91 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), ktorý bol s účinnosťou od 1.7.2016 nahradený CSP. O.s.p. v § 91 ods. 2 pojednáva síce len o nerozlučnom spoločenstve, ale aj v zmysle citovanej doktrinálnej a rozhodovacej praxe súdov došlo k rozšíreniu tohto pojmu aj o pojem „nútené nerozlučné spoločenstvo“. V citovanom paragrafe 78 ods. 1 CSP, po nadobudnutí účinnosti CSP tak bolo nútené spoločenstvo samostatne normatívne definované vychádzajúcej z citovanej predošlej rozhodovacej praxe súdov.

9. V tomto spore tak mal podľa súdu súd prvej inštancie celý okruh dedičov po neb. N. Q., Y.A.. XX.X.XXXX A. P. Z. XX.XX.XXXX predstavovať nútené spoločenstvo aktívne legitimovaných osôb v tomto spore ako žalobcov. Žalobca potvrdil, že do okruhu dedičov po uvedenej osobe, jeho otcovi N. Q., patria aj jeho súrodenci, resp. po jeho zomrelej sestre N. Z., B.. Q., jej manžel H. Z. a ich 4 deti. Žiadna z týchto osôb, s výnimkou žalobcu, ale svoj nárok spolu so žalobcom voči žalovaným neuplatnila.

10. Vo vzťahu k trovám konania možno konštatovať, že žalovaní boli v konaní plne úspešní, preto by mali nárok na plnú náhradu trov súdneho konania, súvisiacich s týmto súdnym sporom. Žiadnemu z nich ale žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnili, preto v súlade so zásadou procesnej hospodárnosti súd prvej inštancie rozhodol o nepriznaní trov voči neúspešnému žalobcovi žiadnemu z nich.

11. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že žalobu podal pretože má darovaciu zmluvu, ktorou strýko K. Q. daroval svoje podiely na nehnuteľnostiach v katastri N. jeho otcovi N. Q.. Otec žalobcu N. Q. P. XX.XX.XXXX. Podiely na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, XXX a XXX mali patriť do dedičského konania po jeho otcovi N. Q., preto je osvedčenie o vydržaní z roku 2014 podľa žalobcu neplatné, nakoľko bol známy vlastníkom, pretože v tom čase bol v katastri zapísaný strýko žalobcu K. Q., nemohlo byť urobené vydržanie.

12. V ďalšom žalobca uviedol, že na pojednávaní mu sudca hovoril o tom, že má to upraviť, ale nakoľko žalovaní niečo vykrikovali, žalobca tomu vôbec nerozumel. Uviedol, že v roku 2003 mal nehodu, ktorá zanechala následky na jeho psychike, keď sa liečil na psychiatrickom oddelení v I., na čo poukazoval aj na pojednávaní a ukazoval preukaz ZŤP. Žalobca žiadal zástupcu na Centre právnej pomoci, ale prideliť

mu zástupcu na iné konanie a doklady na zastupovanie pre toto konanie mu omylom vrátili, preto musel podávať žiadosť opakovane.

13. V rozsudku sa podotýka, že žaloba nebola formulovaná celkom zreteľne a zrozumiteľne. Ak žaloba nebola formulovaná zrozumiteľne, mal podľa žalobcu ho súd vyzvať a umožniť mu v nejakej lehote, aby žalobu doplnil alebo opravil. Žalobca uviedol, že nie je znalý práva a kvôli svojmu zdravotnému stavu potrebuje viac času, aby sa mohol sústrediť a poradiť sa.

14. Žalobca uviedol, že boli porušené jeho práva, keď nebol poučený, že jeho žaloba je nezrozumiteľná a nemal možnosť sa poradiť a žalobu upraviť. Aj jeho oznámenie osôb, ktorých sa to týka mal súd zobrať ako určenie všetkých, čo majú byť účastníkmi konania, preto žalobca podal odvolanie a žiadal, aby krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil.

15. Žalovaný v 1/ rade N. Q. nesúhlasil s podaným odvolaním, keď uviedol, že daný sporný majetok bol darovaný po smrti K. Q. jeho dedičom, žalovaným stranám a žalobca nemá právo na daný sporný majetok, že mu nebol darovaný dedičmi pôvodného majiteľa. Žalobca má právo na stavebný pozemok zapísaný na LV č. XX a LV č. XX, ktorý už v minulosti daroval K. Q. otcovi žalobcu N. Q..

16. Žalovaná v 2/ rade uviedla, že dedičstvo nadobudli oficiálnou cestou od vlastníkov dedičstva, čo potvrdil aj okresný súd, pričom návrh na prevod majetku navrhli bývalí vlastníci nehnuteľnosti. Žalobca na súdnom pojednávaní nepreukázal žiaden dokument o tom, že by vlastníkom nehnuteľnosti mal byť práve on.

17. Žalovaný v 3/ rade uviedol zhodné tvrdenia ako žalovaný v 1/ rade.

18. Všetci žalovaní zhodne navrhli v rámci svojho odvolacieho návrhu, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

19. Žalobca následným podaním prostredníctvom svojej právnej zástupkyne doplnil svoje odvolanie s tým, že mu bola rozhodnutím F. I. I. určená advokátka na zastupovanie v tomto spore, pričom rovnako v tomto doplnení odvolania žalobca poukázal, že žaloba nebola formulovaná celkom zreteľne a zrozumiteľne, preto s poukazom na § 129 ods. 1 CSP navrhol žalobca, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie.

20. Žalovaní vo svojom následnom vyjadrení uviedli zhodné tvrdenia ako v predchádzajúcom vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

21. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 CSP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto oprávneným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 CSP) s prihliadnutím zároveň na vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, vyhodnotiac námietku žalobcu spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a k odňatiu možnosti konať pred súdom ako dôvodnú, zistiť zároveň vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

22. Civilné sporové konanie upravuje Civilný sporový poriadok, ktorého jednotlivé ustanovenia majú slúžiť na to, aby súdne konanie prebiehalo podľa procesne stanovených pravidiel, ktorých dodržiavanie je predpokladom toho, aby konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vydať rozhodnutie. Tieto predpoklady sa nazývajú procesné podmienky konania. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, takéto konanie vykazuje nedostatky, ktoré sa rozlišujú na odstrániteľné a neodstrániteľné. Odstrániteľné nedostatky majú tie dôsledky, že súd sa musí tieto nedostatky v súčinnosti s účastníkmi/stranami konania pokúsiť odstrániť. Ak sa súdu nepodarí nedostatky odstrániť, zväži, či ide o také nedostatky, ktoré bránia ďalšiemu konaniu a rozhodnutiu alebo či pri týchto nedostatkoch môže vo veci konať, prípadne i rozhodnúť.

23. Odňatie možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane konania realizáciu tých procesných práv, ktoré jej zákon priznáva. O takúto vadu konania ide vtedy, ak išlo o postup nesprávny (posudzovaný z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými predpismi), ak sa postup súdu prejaví v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní.

24. V sporovom konaní ovládanom dispozičnými princípmi (teda v konaní, ktoré mohlo začať len na návrh) je v zmysle čl. 7 základných princípov a § 156 CSP jednou z podmienok konania riadny návrh na začatie konania (žaloba), ktorý na to, aby bolo vyvolal právne účinky, musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti, a to všeobecné - určenie súdu, ktorému je určené, označenie toho, kto podanie robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a popis osoby, ktorá podanie urobila (§ 127 ods. 1 CSP), ako aj osobitné (§ 132 ods. 1 CSP). Medzi osobitné náležitosti žaloby patrí identifikácia strán konania, pravdivé a úplne opísanie rozhodujúcich skutočností (povinnosť tvrdenia), označenie dôkazov, ktorých sa žalujúca strana dovoľáva (dôkazná povinnosť) a aj žalobný návrh.

25. Žaloba ako podanie vo veci samej teda musí okrem všeobecných náležitostí obsahovať vymedzenie žalobného nároku, ktorý predstavuje individualizáciu predmetného civilného sporu, t.j. súhrn skutkových a právnych poznatkov, ktoré budú predmetom právneho posúdenia súdom v rámci civilného procesu. Žalobca je povinný v žalobe svoj žalobný nárok riadne špecifikovať, individualizovať a konkretizovať. Žalobný nárok sa vo všeobecnosti skladá z dvoch zložiek. Prvou je substancovanie relevantných skutkových okolností (skutkového deja), z ktorých žalobca vyvodzuje ohrozenie alebo porušenie svojho subjektívneho práva materiálnej povahy. Druhou zložkou žalobného nároku je žalobný návrh - petit žaloby. V žalobnom návrhu sa konkretizuje návrh žalobcu na poskytnutie petitulárnej ochrany špecifickým spôsobom a zodpovedajúcim skutkovému žalobnému dej. Okrem výnimiek (§ 216 ods. 2 CSP) je petit pre súd záväzný (§ 216 ods. 1 CSP) nielen čo do rozsudového výroku, ale aj čo do predmetu dokazovania.

26. Nová právna úprava ukladá povinnosť žalobcovi formulovať žalobný návrh - petit, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný a presne formulovaný. Absencia žalobného návrhu, jeho neurčitosť, neúplnosť alebo nezrozumiteľnosť je vadou žaloby, ktorú je potrebné odstraňovať podľa § 129 CSP a ktorej neodstránenie, za predpokladu, že v konaní nie je možné pre túto vadu pokračovať, môže viesť k odmietnutiu žaloby. Požiadavka na dostatočnú určitosť petitu logicky vyplýva i z pravidla, že v sporovom konaní je súd žalobným návrhom viazaný.

27. V prípade, ak návrh nemá náležitosti riadneho návrhu na začatie konania, t.j. ide o podanie neúplné, nezrozumiteľné alebo neurčité, je súd v zmysle § 129 ods. 1 CSP povinný vyzvať žalobcu na doplnenie žalobného návrhu, resp. na odstránenie väd z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti. Neúplné podanie je podanie, ktoré neobsahuje všetky náležitosti, ktoré obsahovať má, respektíve vyžaduje zákon. Nezrozumiteľné podanie je najmä také podanie, ktoré vzbudzuje pochybnosti o obsahu podania, predovšetkým z hľadiska jeho náležitosti a pri ktorom nie je možné ani pri použití výkladového pravidla podľa § 124 CSP zistiť, ktoré tvrdenia sú pre rozhodnutie podstatné, čo má byť predmetom konania. Neurčité je také podanie, ktoré vzbudzuje napríklad pochybnosti o individualizácii veci alebo identifikácii strán, alebo pochybnosť o právnych následkoch, ktoré má spôsobiť (napríklad existuje rozpor medzi skutkovými tvrdeniami a návrhom).

28. Záver o tom, či neúplnosť alebo nesprávnosť podania bráni pokračovať v konaní závisí od okolností konkrétneho prípadu. Z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR alebo Ústavného súdu SR (4Cdo/143/2006, 1Cdo/3/2003, II.ÚS 174/04, II.ÚS 154/08) vyplynulo, že všeobecný súd musí vykladať a používať citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (predtým O.s.p.) v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Všeobecný súd musí vychádzať z toho, že má poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov.

29. V prejednávanej spore žaloba žalobcu, doručená súdu prvej inštancie dňa 26.6.2017, obsahuje označenie strán a opísanie rozhodujúcich skutočností, dôvodov, pre ktoré je žaloba podaná, označenie dôkazov na preukázanie tvrdení žalobcu, avšak petit navrhovanej žaloby, v ktorom sa žalobca domáhal zrušenia nadobudnutia uvedených nehnuteľností pre terajších vlastníkov - žalovaných v 1/ až 3/ rade ako

aj zrušenie získania neoprávneného majetkového prospechu a nariadenia Okresnému úradu vo Vranove nad Topľou, katastrálnemu odboru, vykonať opravu na uvedených listoch vlastníctva zo súčasných vlastníkov - žalovaných 1/ až 3/ na vlastníka Q. N., Y.. XX.X.XXXX, P. XX.XX.XXXX a následného uskutočnenia dedičského konania pre žijúcich dedičov po nebohom N. Q. a jeho manželke J., B.. X., je nezrozumiteľný a nepresne formulovaný a ako takým súd nemôže byť ním viazaný, keď správna formulácia žalobného petitu je výlučne v rukách žalobcu.

30. Za daného stavu bolo preto potrebné postupom podľa § 129 CSP vyzvať žalobcu na odstránenie väd žaloby spočívajúcich v neurčitosti, nezrozumiteľnosti a nevykonateľnosti žalobného petitu tak, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, čo je predmetom konania. Neobstojí konštatácia súdu prvej inštancie v bode 3 jeho rozhodnutia, keď súd podotkol, že žaloba nebola formulovaná celkom zreteľne a zrozumiteľne, ale na pojednávaní žalobca vysvetlil, čo žaluje tak, ako je to popísané. Zo zápisnice o pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok dňa 6.11.2019, žiadna takáto skutočnosť nevyplýva, keď žalobca uviedol, že na žalobe trvá a nedošlo k žiadnej špecifikácii, resp. úprave žalobného petitu. Pokiaľ okresný súd takto postupoval, zaťažil konanie vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom svojím postupom stranám konania odňal, resp. znemožnil uplatnenie procesných práv. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 písm. b) CSP bez toho, aby sa zaoberal meritórnym skúmaním veci, keďže toto porušenie malo dosah aj na právne posúdenie uplatneného nároku, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, keď uvedený nedostatok vzhľadom na potrebu odstraňovania väd samotnej žaloby nie je možné napraviť pred odvolacím súdom.

31. V ďalšom konaní bude potrebné, aby okresný súd postupoval v zmysle § 129 CSP a odstránil vady žaloby - návrhu a až následne po ich odstránení bude môcť vo veci na základe riadne zisteného skutkového stavu rozhodnúť, svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, vysvetliť, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie zároveň rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).